

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Nyuppsättning.

Besvär av hemmansägaren F. angående inkomsttaxering år 1949. — F., som yrkat avdrag för anskaffning av en halmrivare till ersättning för en avyttrad halmpress, vägrades avdraget av samtliga instanser. TI hade invänt bl. a., att halmrivaren vore ett helt nytt redskap, som konstruerats för att möjliggöra att torrsubstansen i oljevaxthalmen återfördes till jorden. Halmpressen kunde endast användas för att pressa ihop volymen å den halm som tillvaratogs för djurens behov. Halmrivaren fyllde således andra funktioner än halmpressen. (RR:s utslag den 3/11 1954.)

Utbyte av silo-anläggning. Förmögensvärdet å jordbruksfastighet.

Besvär av professor O. angående inkomsttaxering år 1949. — O., som å sin jordbruksfastighet tidigare haft två betongsilos, 5 meter höga och 4 meter i diameter, lät under 1948 uppföra två nya s. k. Sjöby-silos av trä, 12 meter höga och 4 meter i omkrets. De gamla anläggningarna hade blivit otäta på grund av att syror-na påverkat ytorna. O. yrkade avdrag för anskaffningen av de nya anläggningarna med 6.800 kr. Om avdrag icke kunde erhållas för anskaffningskostnaden yrkades avdrag med 4.000 kr, motsvarande den beräknade kostnaden för uppförande av li-

kadana anläggningar som de äldre. Alternativt yrkade O., som tillämpade inkomstberäkning efter bokföringsmässiga grunder, att få uppföra beloppet 6.800 kr på avskrivningsplanen för succesiv avskrivning under högst 10 år. TI invände, att avdrag för ersättningsanskaffning icke lagligen kunde medgivas i fråga om byggnader samt att avdrag för värdeminskning finge anses ingå i det medgivna värdeminskningsavdraget med 1 % av jordbruksvärdet. Samtliga instanser vägrade avdrag. — Vid förmögenhetstaxeringen uppgav O. värdet å de döda inventarierna i jordbruket till 40.000 kr. Det bokförda värdet efter avskrivningar uppgick till 70.841 kr. TN höjde förmögensvärdet till det sistnämnda beloppet. O. genmälde hos PN, att hans förmögenhet därigenom komme att uppskattas till högre belopp än för övriga jordbrukare, vilka deklarerade efter kontantprincipen. PN, KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 15/10 1954.)

Redovisning enligt såväl kontantprincip som efter bokföringsmässiga grunder vid innehav av flera fastigheter?

Besvär av godsägaren R. angående inkomsttaxering år 1947. — R. innehade och brukade under hela beskattningsåret jordbruksfastigheten A. i X socken. Den 14/3 1946 tillträdde han den av honom un-

der 1945 förvärvade jordbruksfastigheten B. i Y. socken. I sina år 1947 avlämnade deklamationer beräknade R. nettointäkten av A. enligt den s. k. kontantprincipen till 35.440 kr och nettointäkten av B. enligt bokföringsmäsiga grunder till 44.861 kr. Hos PN yrkade TI viss höjning av nettointäkten å A. samt att jämväl inkomsten av B. måtte beräknas enligt kontantprincipen och bestämmas till 23.662 kr. R. å sin sida yrkade, att inkomsten av B. måtte beräknas enligt deklamationerna samt att i övrigt TN :as beslut måtte fastställas. PN biföll TI:s yrkande. Hos KR fullföljde R. sin talan hos PN beträffande B. och yrkade därjämte, att även inkomsten av A. måtte beräknas enligt bokföringsmäsiga grunder enligt företedd uppställning till 46.374 kr. KR fann ej skäl att till besvaren lämna bifall. Hos RR fullföljde R. sina yrkanden hos KR. RR lämnade utan avseende R:s först hos KR framställda yrkande att inkomsten av A. måtte uppskattas efter bokföringsmäsiga grunder. I fråga om B. ansågs däremot icke föreligga anledning att vägra R. rätt att beräkna inkomsten efter bokföringsmäsiga grunder. Med anledning härav och då någon befogad erinran icke framställts mot riktigheten i och för sig av den inkomstberäkning beträffande B., som R. verkställt enligt sådana grunder, upptogs nettointäkten av denna fastighet till 44.861 kr. I övrigt vissa rättelser. (RR:s utslag den 29/10 1954.)

Underskott å jordbruksfastighet.

A. Besvär av f. d. marindirektören H. angående inkomsttaxering åren 1949—1951. — H., vilken sedan ett 10-tal år haft en mindre jordbruksfastighet om c:a 8 har, yrkade vid taxeringarna 1949—1951 avdrag för underskott å fastigheten med

resp. 2.356 kr, 2.912 kr och 1.108 kr. TN och PN vägrade avdrag för underskotten. Hos KR upplyste H. bl. a., att boningshuset var i sådant skick att det icke kunde bebos vintertid, varför fastigheten icke kunde utarrenderas. Med hjälp av annan jordbrukare hade H. dock kunnat hålla djuren — ett 20-tal får och ett 10-tal höns — med vård under den kalla årstiden. Jordbruket sköttes i övrigt på samma sätt som under föregående ägares tid. — TI invände bl. a., att H:s sysselsättning under ett par sommarmånader med vård av några får och höns uteslutande vore att uppfatta som en hobby. — KR: ej ändring. RR medgav avdrag för underskotten. (RR:s utslag den 14/10 1954.)

B. Besvär av fru O. angående inkomsttaxering åren 1949—1951. — Fru O., vars man var bankdirektör i S., yrkade avdrag vid nämnda taxeringar för underskott å en jordbruksfastighet i T. socken med resp. 8.176 kr, 6.400 kr och 6.549 kr. Intäkter av natura, inkl. bostadsförmånen 1.500 kr, uppgavs till resp. 2.282 kr, 2.299 kr och 1.963 kr. Kontantintäkterna obetydliga. Kontantutgifterna uppgavs till resp. 11.192 kr, 11.076 kr och 10.428 kr. TN vägrade avdrag för så stor del av underskotten som naturaförmånerna utgjorde av samtliga intäkter (den s. k. sachska metoden enligt RÅ 1923 ref. 36). Anmärkning framställdes icke mot någon speciell post. "Lyxjordbruk" ansågs föreligga. TN:s beslut fastställdes av samtliga högre instanser. (RR:s utslag den 24/11 1954.)

Ackordsöverskott. Beskattningsår.

Besvär av TI angående byggnadsarbetaren A:s inkomsttaxering år 1948. — PN upptog till beskattning ett belopp av 763 kr, vilket utgjorde av A. i januari 1947 uppbygget ackordsöverskott för arbete som han

utfört under 1946. Hos KR yrkade A. undanröjande av den ifrågavarande beskattningen och framhöll att beloppet uppgivits i 1947 års deklARATION. KR biföll A:s talan och förklarade att beloppet icke bort beskattas vid 1948 års taxering. RR fastställde emellertid PN:s beslut, enär, såvitt av handlingarna framginge, ackordsöverskottet blivit tillgängligt för lyftning först under år 1947. (RR:s utslag den 22/10 1954.)

Professors representationsutgifter.

Besvär av prof. O. och prof. H. angående inkomsttaxering år 1949. — O., som uppgav intäkter av läkarverksamhet till över 95.000 kr, yrkade avdrag för representation utom hemmet gentemot gästande läkare med 1.445 kr. TN och PN vägrade avdrag. KR: ej ändring. Hos RR framhöll O., att hans klinik årligen besöktes av ett betydande antal in- och utländska kollegor. En del av dessa hade följt sina patienter hit, andra hade kommit i studieflykt. Många hade en sådan ställning, att det skulle göra ett minst sagt egendomligt intryck om de ej kommo i åtnjutande av någon form av gästfrihet från O:s sida. RR: ej ändring. (En ledamot ville medge avdrag med 500 kr.) — H. hade i egenkap av fakultets dekanus utövat representation mot utländska vetenskapsmän, vilka på anmodan av fakulteten givit föreläsningar. KR medgav avdrag med 260 kr enligt specifikation. På talan av TI vägrade RR avdraget. (RR:s utslag den 15/10 resp. den 21/10 1954.)

Fördyrade levnadskostnader för trafikpersonal under bortovaro från hemmet.

A. Besvär av chauffören E. angående inkomsttaxering år 1952. — E. var anställd som chaufför hos ett slakteriföre-

tag. Enligt riksavtalet för slakteribranschen äger chaufför — dock ej provisionsutkörare — som utför s. k. långkörning utom hemorten utan att övernattning ifrågakommer erhålla särskild kostnadsersättning med 2 kr för dygn, då bortovaro överstiger 6 timmar. Under 1951 utförde E. dylika körningar under 224 dagar och erhöll ersättning därför med 448 kr. E. upptog detta belopp bland intäkterna av tjänst men yrkade avdrag med samma belopp, "enär det ej ginge att leva för samma pris när man är borta som hemma". E. uppgav att resorna i allmänhet började kl. 6 på morgonen samt att han ofta icke var hemma före kl. 17.30—18. TN vägrade avdrag, enär E. syntes icke ha övernattat å annan ort än hemorten samt matsäck kunnat medföras under resorna. PN och KR: ej ändring. RR medgav det yrkade avdraget. (RR:s utslag den 29/10 1954.)

B. Besvär av TI angående busschauffören J:s inkomsttaxering år 1948. — J., som var anställd som chaufför hos Aktiebolaget Linjebuss, yrkade avdrag för fördyrade levnadskostnader med 300 kr, motsvarande cirka 1 krona om dagen. TN medgav avdrag. På yrkande av TI vägrade PN avdraget. Hos KR upplyste J., att han måste inställa sig vid garaget redan kl. 7 på morgonen, varefter han var borta från hemorten till kl. 13.30. Därefter lämnade han åter hemorten kl. 16 och återkom kl. 22.00. På grund av denna långa bortovaro från hemmet (12—13 timmar) var J. ovillkorligen hänvisad till intagande av måltid utom hemmet. KR medgav avdraget. Hos RR anförde TI, att KR antagligen grundat sitt utslag på rättsfallet i RÅ 1952 ref. 14 (se denna tidskrift 1952 s. 223). I detta rättsfall hade RR medgivit en busschaufför, som så gott som dagligen

varit borta från hemmet 11—12 timmar i en följd, avdrag för fördyrade levnads-kostnader med 1 : 75 kr för dag. I det förevarande fallet hade bortovaron från hemmet visserligen sammanlagt varit längre per dag, men den skattskyldige hade vistats hemma mellan respassen 2½ timme mitt på dagen och därunder förvisso intagit måltid i hemmet. De båda fallen syntes därför icke vara jämförbara. Där-est KR:s avgörande i sistnämnda mål vore riktigt skulle ett stort antal skattskyldiga, som nu icke erhålla avdrag för fördyrade levnadskostnader, vara berättigade till sådant avdrag. TI yrkade fastställelse av PN:s beslut. RR biföll yrkandet, enär med hänsyn till vad i målet blivit upplyst an-gående J:s tjänstgöring och hans möjlig-heter att under dagen intaga måltider i sitt hem, J. icke kunde anses äga rätt till av-för ökade levnadskostnader. (RR:s utslag den 31/3 1954.)

Facklitteratur

Besvär av förste amanuensen R. angående inkomsttaxering år 1950. — R. upp-gav till beskattning lön såsom förste amanu-ens vid kemiska institutionen å Karo-linska Institutet samt arvoden för före-läsningar vid medicinalstyrelsens kurs för laboratoriesköterskor. Han yrkade avdrag för facklitteratur enligt specifikation med 418 kr. TN ansåg kostnaderna hänförliga till icke avdragsgilla utbildningskostnader och vägrade avdraget. Hos PN framhöll R., att kostnaderna icke avsett sådan fack-litteratur, som var nödvändig för hans medicinska utbildning, utan hade uteslu-tande varit nödvändiga för fullgörande av de undervisnings- och föreläsningsskyldig-heter, som åvilat honom som förste amanu-ens vid den kemiska institutionen och såsom föreläsare vid kursen. R. åberopade

härutinnan intyg av professor J. PN och KR: ej ändring. RR medgav avdraget, enär med hänsyn till vad i målet förekom-mit ifrågavarande kostnader finge anses erforderliga för fullgörande av R:s un-dervisningsverksamhet. (RR:s utslag den 3/9 1954.)

Sekretessbestämmelserna

A. Besvär av exekutionsdirektören A. Lundberg å tjänstens vägnar. — I skrivel-se den 14/1 1954 anhöll L. i egenskap av chef för indrivningsverket i Stockholm att för indrivning av direktören X. på grund av 1950 års taxering påförd kvarstående skatt erhålla besked huruvida av X:s själv-deklaration för år 1950 framginge stor-leken av dennes förmögenhet vid 1949 års utgång samt varav denna förmögenhet bestode. — ÖÄ:t fann framställningen lagligen icke kunna bifallas. — RR åter-förvisade målet till ÖÄ:t för förnyad be-handling enär de begärda uppgifterna an-gående den skattskyldiges förmögenhets-förhållanden finge anses erforderliga för skatteindrivningen, samt förty ÖÄ:t hade att lämna L. dessa uppgifter. (Två ledamö-ter anförde andra motiveringar.) (RR:s utslag den 14/10 1954.)

*Anm.: Jämför RÅ 1953 ref. 39 (den-
na tidskrift årg. 1954 s. 55.)*

B. Besvär av S. angående utbekomman-de av vissa handlingar. — I en skrift till TI anhöll S. om utbekommande av utav ett fastighetsaktiebolag till länsstyrelsen ingivna uppgifter till ledning för värde-sättning av aktierna i bolaget. Länsstyrel-sen fann ej skäl bifalla framställningen, enär ifrågavarande handlingar torde ut-göra uppgifter, vilka jämlikt 17 § i sekre-teslagen ej finge utan den skattskyldiges samtycke utlämnas till annan tidigare än

tjugo år efter uppgiftens datum, samt S. icke visat sig hava bolagets samtycke till utlämnandet. RR yttrade: Enär ifrågavarande handlingar få anses hava avlämnats till ledning för aktieägarnas taxering för förmögenhet, samt S., enligt vad som blivit upplyst i målet, varit ägare av aktier i bolaget angivna år och således varit skattskyldig för aktiernas förmögenhetsvärde vid taxering för motsvarande beskattningsår, har länsstyrelsen icke med stöd av bestämmelserna i 17 § lagen om inskränkning i rätten att utbekomma allmänna handlingar ägt vägra att till S. utlämna de berörda handlingarna. På grund härav prövade RR lagligt att visa målet åter till länsstyrelsen för ny behandling. (En ledamot anförde annan motivering.) (RR:s utslag den 28/10 1954.)

Anm.: De ifrågavarande uppgifterna ansågos tydligen hänförliga till sådana i 17 § i 1937 års sekretesslag angivna uppgifter, som avgivits till ledning för taxering, och således i och för sig av beskaffenhet att bära hemlighållas. Såsom den skattskyldige, vilken äger få del av handlingarna, räknades i detta fall icke bolaget utan aktieägaren.

Försäljning och upplösning av handelsbolag. Anskaffningsvärdet för köparen å lager och inventarier.

Besvär av R. & Söner Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1946. — Handelsbolaget Joh. R. & Söner ägdes vid ingången av år 1945 av bröderna Paul och Elof R. I maj 1945 sålde Elof R. enligt särskild överlåtelsehandling för 640.000 kr sin andel i handelsbolaget (HB) till aktiebolaget (AB), i vilket Paul R. ägde aktiemajoriteten och därjämte var verkställande direktör. I juni 1945 anmäldes till han-

delsregistret, att Elof R. utträtt ur HB, att AB i dennes ställe inträtt som delägare och att HB:s firma upphört. I AB:s årsredovisning för 1945 uppgavs, att AB köpt den av HB drivna rörelsen med lager och inventarier samt fordringar och skulder, varvid överenskommit att AB ägde rätt att driva rörelsen från årets början, samt att köpeskillingen uppgått till 1.067.673 kr 38 öre, varav till Elof R. 640.000 kr och till Paul R. 427.673 kr 38 öre. — Den till Elof R. utgivna köpeskillingen motsvarade bokförda värdet av hans andel i HB med tillägg för på denne belöpande dolda reserver i varulager 159.609 kr 4 öre, i inventarier 152.633 kr 32 öre och i fastigheten 10.000 kr. Köpeskillingen till Paul R. motsvarade bokförda värdet av hans andel i HB med tillägg för endast dold reserv i fastighet 130.000 kr. Vid inkomstberäkningen, som innefattade jämväl HB:s rörelse från den 1/1 1945 till dess HB upphört, yrkade AB avdrag såsom för omkostnader med bl. a. dels beloppet 159.609 kr avseende lagret, dels 40.556 kr avseende från HB övertagna verktyg, vilka varit helt avskrivna i HB:s räkenskaper, dels ock 11.208 kr avseende 10 % värdeminskning å övriga övertagna inventarier (152.633—40.556). — PN höjde AB:s inkomst med beloppen 159.609 kr, 40.556 kr och 11.208 kr. Därjämte återkallade PN den rätt till fri avskrivning, som AB erhållit av TN. Hos KR vidhöll AB sin inkomstberäkning och yrkade att den fria avskrivningsrätten måtte få behållas. — KR yttrade: I målet får anses utrett, att AB, sedan det köpt Elof R:s andel i HB och i samband därmed jämväl utlöst Paul R., förvärvat HB. Såsom vederlag för förvärvet måste betraktas det av AB till dem utgivna beloppen å tillhoppa 1.067.673 kr 38 öre. Med

hänsyn härtill får AB anses hava varit innehavare av HB vid dess upplösning. Då AB uppgivit nämnda vederlag utgöra anskaffningsvärdet för HB:s tillgångar och skulder samt i sina räkenskaper verkställt uppskrivning av värdena å de övertagna varorna och inventarierna med omfördelade belopp 151.609 kr och 152.633 kr, måste dessa belopp anses utgöra skattepliktig intäkt för AB såsom innehavare av HB vid dess upplösning, det förra beloppet i dess helhet och det senare beloppet till den del detsamma motsvarar för HB återvunna värdeminskningsskattavdrag. Då utredning saknas om vad som må hava återbekommit av tidigare åtnjutna värdeminskningsskattavdrag för inventarierna, må antagas, att intäkten härutinnan i vart fall icke understigit summan av de av PN vägrade avdragen å 11.208 kr och 40.556 kr. Erforderlig utredning kan icke anses föreligga för att medgiva AB rätt till fri avskrivning å inventarierna. På grund härav finner KR besvärerna icke föranleda ändring i PN:s beslut. — AB fullföljde sin talan hos RR och vände sig bl. a. mot uttrycket "uppskrivning" i KR:s utslag. RR utlät sig sålunda: Av utredningen i målet framgår att AB, sedan bolaget förvärvat Elof R:s andel i HB, under ifrågavarande beskattningsår genom transaktioner som inneburit HB:s upplösning övertagit HB:s tillgångar i varulager och inventarier till värden som överstigit de i HB:s räkenskaper den 31/12 1944 upptagna värdena med, beträffande varulagret 151.609 kr och i fråga om inventarierna 152.633 kr. Enär på grund härav och med hänsyn till vad i övrigt förekommit i målet AB får anses hava åtnjutit skattepliktig intäkt med dels 151.609 kr, dels ock så stor del av ovanberörda 152.633 kr, som hänför sig till återvunna avdrag för värdeminskning av in-

ventarierna, alltså och då värdeminskningsskattavdrag på sätt KR funnit måste anses hava återvunnits åtminstone till ett belopp motsvarande summan av de av PN vägrade avdragen å 11.208 kr och 40.556 kr, och AB:s taxeringar förty icke kunna anses för höga, lämnar Kungl. Maj:t besvärerna i vad de avse taxeringarna utan bifall. — Däremot fann RR icke anledning föreligga att vägra AB fri avskrivning. (RR:s utslag den 16/9 1954.)

Anm.: I ett samma dag avgjort mål ang. AB:s inkomsttaxering år 1947 tillerkändes AB rätt till avdrag för värdeminskning å inventarier med 11.208 kr för de från HB övertagna inventarierna, enär vid beräkning av avdraget för värdeminskning å inventarier i dessas anskaffningsvärde finge inbegripas jämväl övervärdet å 112.077 kr (152.633 — 40.556). — I ett annat utslag angående Elof R:s inkomsttaxering år 1946, lämnade RR utan bifall besvär av TI över att KR förklarar, att den vinst, som R. må hava berett sig genom överlåtelsen, vilket såvitt honom anginge inneburit försäljning av hans andel i HB, icke kunde hänföras till vinst i HB:s rörelse och att vinsten, enligt vad handlingarna utmärkte, icke heller innefattat skattepliktig realisationsvinst. Jämför RÅ 1950 ref. 16, det s. k. Cervin-målet.

Avskrivning å fordran hos dotterföretag.

Besvär av Frans A. Sandén Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1946. — Såsom ett led i uppbyggandet av en koncern för fabrikation och distribution av artiklar inom sötvaru-, frukt- och läskedrycksbranschen köpte bolaget år 1944 aktierna i Aktiebolaget Maltegie Vattenfabrik för 125.000 kr. Då fabriken icke upp-

fyllde de krav, som sättas på en tidsenlig tillverkning av läskedrycker, måste en hel del nya maskiner och inventarier inköpas. Detta finansierades av bolaget i form av lån till Maltegie-bolaget. Härigenom uppkom en skuld till klagandebolaget å 113.542 kr. Emellertid blev dotterbolaget på grund av konkurrens från andra vattenfabriker nödsakat att upphöra med sin verksamhet. Den 1/10 1945 sålde klagandebolaget därför aktierna i dotterbolaget till ett förvaltningsbolag för 165.000 kr utan skulden till moderbolaget, således till ett övervärde av 40.000 kr. Moderbolagets förlust på dotterbolaget uppgavs i enlighet därmed till 73.542 kr (113.542 — 40.000). Yrkat avdrag för denna förlust vägrades av samtliga instanser. (RR:s utslag den 15/10 1954.)

Föreningsavgifter.

A. Elektriska Aktiebolaget Skandia erhöll vid inkomsttaxering år 1946 icke med 650 kr yrkat avdrag för avgift till Svenska Föreningen för ljuskultur, vars syfte var att inom Sverige arbeta för belysningens utveckling och fullkomnande inom olika områden (information av fackkretsar, rådgivning till allmänheten, broschyrer, utställningar m. m.).

B. Aktiebolaget Amerikanska motorimporten erhöll vid inkomsttaxering år 1945 icke avdrag för avgifter till bilklubbar och branschorganisationer inom bilbranschen, såsom Sveriges automobilhandlareförbund, Bilverkstädernas riksförbund, Sveriges biltillbehörs grossistförening och Föreningen fabrikanter & engrosfirmor inom gummiringsbranschen.

C. Asea medgavs av RR ett vid inkomsttaxering år 1946 yrkat avdrag med 1.200 kr för avgift till Svetskommissionen vid Ingeniörsvetenskapsakademien, som

har till ändamål att verka för de intressen, som sammanhålla med svetsningens tekniska utveckling. Kommissionen, vars verksamhet kan uppdelas på specialkommittéer, har till uppgift bl. a. att föranstalta om systematiska undersökningar på vetenskaplig grund rörande svetsningens förlopp och praktiskt användbara kontrollmetoder, att främja utvecklingen av beräknings- och konstruktionsregler för svetsade föremål och konstruktioner, att bidra till utformningen av säkerhetsföreskrifter, att arbeta för en förbättrad undervisning och utbildning på svetsområdet, att företräda svenska intressen i det internationella samarbetet rörande svetsning samt att i övrigt bidra till utredningen av hithörande frågor. (RR:s utslag den 17/6 1954.)

Försäkringsbolags avgifter och bidrag till föreningar.

Förenade-Framtiden Livförsäkringsaktiebolag har vid inkomsttaxering år 1946 icke erhållit yrkade avdrag för andel i Svenska Försäkringsföreningens kostnader för en upplysningsbyrå, för avgift till Svenska Försäkringsbolags Riksförbund, för kostnader för livförsäkringsbolagens rationaliseringskommitté och för avgift till Försäkringsbolagens Förhandlingsorganisation. (KR hade medgivit yrkat avdrag för bidrag till Stockholms Högskolas försäkringsmatematiska institut.) (RR:s utslag den 25/2 1954.)

Arkitektarvode.

Besvär av Smålands Yllefabriks Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1945 och eftertaxering för år 1942. — Bol., som uppfört en ny fabriksbyggnad, hade vid 1942 och 1945 års taxeringar tillgodofört sig avdrag för arkitektarvoden om

tillhoppa 11.600 kr. Emellertid avsåg arvordena även ritningsförslag som icke kommit till utförande. Bolaget beräknade denna del av arvordena till hälften av det debiterade beloppet. PN beskattade bolaget för denna hälft såsom icke avdragsgill och inräknade kostnaden i övrigt i byggnadens anskaffningsvärde vid beräkningen av värdeminskningssavdrag. KR vägrade avdrag för arkitektarvordena men inräknade dessa till hela beloppet i anskaffningsvärdet å byggnaden. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 20/10 1954.)

Anm.: Jämför RÅ 1944 not. 230 i vilket ett bolag erhöll avdrag för arkitektarvord avseende ritningar för tilltänkt ombyggnad av fabrikslokaler, vilka icke kommit till stånd. I det förevarande fallet hade dock en byggnad uppförts.

Tavelköp.

A. Besvär av Smålands Yllefabriks Aktiebolag angående eftertaxering för år 1942. — Vid 1942 års taxering hade bolaget tillgodofört sig avdrag med 250 kr för inköp av två mindre landskapsmålningar, vilka placerats i arbetarnas matsal, och med 1.500 kr för ett porträtt av fabrikör Tidstrand, vars familj ägde bolaget. Detta porträtt hade placerats i bolagets sammanträdesrum. PN eftertaxerade bolaget för ifrågavarande belopp 1.750 kr. Hos KR framhöll bolaget, att tavelförvärven verkstälts för prydnad av lokalerna till personalens trevnad. Bolaget ansåg sig ha rätt till avdrag på grund av sin rätt till fri avskrivning å inventarier. KR: ej ändring. RR medgav avdrag för inköpet av porträttet med 1.500 kr men vägrade avdrag för de andra tavlorna. (RR:s utslag den 20/10 1954.)

B. Besvär av Aktiebolaget Fränkel & Eisner angående inkomsttaxering år 1948.

— PN vägrade bolaget att med 1.500 kr yrkat avdrag för kostnaderna för utförande av ett oljeporträtt. Bolaget hade invänt, att porträttet avsett firmans grundare och förre chef, som varit verkställande direktör i bolaget under 40 år. KR: ej ändring. RR medgav avdraget med hänsyn till vad i målet blivit upplyst. (RR:s utslag den 10/11 1954.)

Anm.: Avdrag medges tydligen icke för konstverk i allmänhet som anses bibehålla sitt saluvärde under obegränsad tid. Porträtt anses dock vanligen sakna saluvärde.

Bolagsmiddag.

Besvär av Aktiebolaget L:s Järnhandel angående inkomsttaxering år 1949. — Till stöd för ett med 974 kr yrkat avdrag för bolagsmiddag i samband med bolagsstämma anförde bolaget, att middagen avsåg en ren representationsmiddag för bolagets kunder. Det förhöll sig nämligen så att aktiemajoriteten i bolaget representerades av några få personer. En hel del aktier hade emellertid sålts till lantbrukare för att därigenom förvärva dem såsom kunder. Det var för sådana kunder samt för ett antal andra större kunder, som icke voro aktieägare, som middagen hållits. Avdraget vägrades av samtliga instanser. (RR:s utslag den 27/8 1954.)

Begravningskostnader.

Besvär av S. Svaréens Trikfabriks Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1949. — Bolaget, vars verkställande direktör avlidit, yrkade avdrag för begravningskostnader och kostnader för gravvård med 9.940 kr. Bolaget hade ansett dessa kostnader utgöra omkostnad för bolaget med hänsyn till att till begravningen inbjudits hela personalen, samt ett stort antal kunder och leverantörer. Avdraget vägrades. (RR:s utslag den 3/11 1954.)